

Wojewoda Zachodniopomorski

Znak: WZPS-3.431.1.3.2023.IS

Szczecin, 17.06.2025 r.

Anna Ładniak

Kierownik

**Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Stargardzie**

Wystąpienie pokontrolne

Na podstawie art. 22 pkt 8 i art. 127 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1283 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 9 grudnia 2020 r. w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 2285 z późn. zm.) zespół inspektorów Wydziału Zdrowia i Polityki Społecznej Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie przeprowadził w dniach 10 – 12 października 2023 r. kontrolę kompleksową w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Stargardzie.

Kontrolą objęto zagadnienia dotyczące sposobu realizacji zadań określonych w ustawie o pomocy społecznej, w okresie od 1 stycznia 2022 r. do dnia zakończenia kontroli.

W związku z kontrolą, której wyniki zawarte zostały w protokole kontroli z dnia 13 marca 2025 r., który został podpisany przez Panią bez zastrzeżeń 25 marca 2025 r., przedstawiam Pani wystąpienie pokontrolne.

Działalność kontrolowanej jednostki oceniono pozytywnie z uchybieniami.

Od 1 lipca 2017 r. do dnia zakończenia kontroli obejmowała Pani stanowisko Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stargardzie i spełnia Pani, określone w art. 122 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, wymagania do kierowania ośrodkiem.

Pracownicy socjalni, zatrudnieni w kontrolowanym okresie, posiadali kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu pracownika socjalnego, określone w art. 116 ust. 1 i art. 156 ustawy o pomocy społecznej.

Stan zatrudnienia, w kontrolowanym okresie, pracowników socjalnych Ośrodka był zgodny z art. 110 ust. 11 i 12 ww. ustawy.

Pracownicy socjalni korzystali z prawa do szkoleń podnoszących poziom bezpieczeństwa osobistego podczas wykonywania czynności zawodowych, zgodnie z art. 121 ust. 2c ustawy o pomocy społecznej. Natomiast nie korzystali ze swojego uprawnienia do superwizji, określonego w art. 121a ustawy o pomocy społecznej.

Pracownicy socjalni realizowali, zadanie określone w art. 119 ust. 2 pkt 6 ustawy o pomocy społecznej, w zakresie podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych.

Gmina Stargard opracowała strategię rozwiązywania problemów społecznych. Dokument strategiczny posiadał wszystkie elementy określone w art. 16b ust. 2 ustawy o pomocy społecznej.

Zgodnie z art. 16 a ust. 1 ustawy o pomocy społecznej Gmina Stargard przygotowała „Ocenę Zasobów Pomocy Społecznej” z zachowaniem terminu określonego w ustawie. Ocena posiadała wnioski i rekomendacje, stanowiące podstawę do planowania budżetu na rok następny. Dokument został przedłożony Radzie Gminy w Stargardzie oraz sejmikowi województwa w ustawowych terminach.

Coroczne sprawozdanie ze działalności ośrodka, wraz z potrzebami w zakresie pomocy społecznej, określone w art. 112 ust. 12 ustawy o pomocy społecznej, przedkładano Radzie Gminy w Stargardzie.

Zgodnie z obowiązującym podczas kontroli brzmieniem art. 17 ust. 1 pkt 17 ustawy o pomocy społecznej do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym należało sporządzanie sprawozdawczości oraz przekazywanie jej właściwemu wojewodzie, w formie dokumentu elektronicznego, z zastosowaniem systemu teleinformatycznego. Ustalono, że ww. sprawozdawczość sporządzano z zachowaniem terminów określonych w Centralnej Aplikacji Statystycznej.

Udzielanie tymczasowego schronienia, zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy o pomocy społecznej, należy do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym. Jednak nie zapewniano pomocy w formie schronienia tymczasowego w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi. Stanowisko w tym zakresie odzwierciedlono w protokole na str. 10.

Zgodnie z art. 48a ust. 11b i ust. 11c ustawy o pomocy społecznej gmina obowiązana jest dokonywać zgłoszeń do rejestru prowadzonego przez wojewodę. Zgłoszeniu podlegają również wszelkie zmiany danych objętych rejestrem w terminie 14 dni od dnia ich powstania. Ustalono, że zgłoszeń do ww. rejestru dokonano z przekroczeniem ustawowego terminu.

W przypadku umowy zawartej ze Stowarzyszeniem „Diogenes”, nastąpiło jednodniowe przekroczenie terminu. Natomiast w przypadku porozumienia zawartego z Gminą - Miastem Stargard zgłoszenia dokonano po upływie prawie 3 lat, co miało miejsce poza okresem objętym kontrolą. Zgłoszenia dokonano z początkiem okresu objętego kontrolą, czym wyeliminowano uchybienie. Niemniej jednak pouczono Panią o konieczności terminowego aktualizowania wszystkich danych objętych rejestrem. Z uwagi na to, że w pierwszym przypadku uchybienie było jednodniowe i nie miało wpływu na realizację zadania, a w drugim przypadku nie obejmowało kontrolowanego okresu, odstępuje od wydania zalecenia w tym obszarze.

Dodatkowo stwierdzono, że uchwała regulująca szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w miejscu tymczasowego schronienia jest sprzeczna z przepisami ustawy o pomocy społecznej. Stanowisko w tym zakresie odzwierciedlono w protokole na str. 34 – 35.

Gmina Stargard zabezpieczała potrzeby mieszkańców w zakresie wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi, a sposób realizacji zadania własnego Gminy wskazano w treści protokołu na str. 11 - 12.

Gmina Stargard zabezpieczała potrzeby swoich mieszkańców w zakresie prowadzenia poradnictwa specjalistycznego, a sposób realizacji zadania własnego Gminy wskazano w treści protokołu na str. 12.

Gmina Stargard nie realizowała zadania wynikającego z art. 17 ust.1 pkt 12 ustawy o pomocy społecznej, zgodnie z którym do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym należy prowadzenie i zapewnienie miejsc w mieszkaniach treningowych lub wspomaganych, określonych w art. 53 ustawy o pomocy społecznej. Jednocześnie Gmina dokonała diagnozy w zakresie tworzenia ww. formy wsparcia, w wyniku której stwierdzono brak konieczność tworzenia, tj. budowania, rzeczonych. W związku z tym, że brzmienie art. 17 ust.1 pkt 12 obowiązuje od 1 listopada 2023 r., odstąpiono od oceny sposobu realizacji określonego w nim zadania. Należy jednak zaznaczyć, że każdy organ administracji publicznej jest zobowiązany do wykonywania

zadań, jakie spoczywają na nim z mocy ustawy. Niezbędne jest więc cykliczne dokonywanie analizy potrzeb w zakresie prowadzenia mieszkań treningowych lub wspomaganych określonych w art. 17 ust. 1 pkt. 12 ustawy o pomocy społecznej, funkcjonujących na podstawie art. 53 ww. Zasadnym jest również stworzenie odpowiednich procedur, w zakresie podejmowania działań w sytuacjach wymagających udzielenia pomocy w formie mieszkania wspomagane lub treningowe. Powyższe wskazano w protokole na str. 13.

W kontrolowanym okresie Ośrodek nie opracował i nie realizował projektów socjalnych z uwagi na niewystarczające zainteresowanie ze strony mieszkańców Gminy oraz rozległy teren Gminy Stargard.

Ośrodek, współpracował z Powiatowym Urzędem Pracy w Stargardzie zgodnie z art. 17 ust. 2 pkt. 5 ustawy o pomocy społecznej.

Ośrodek realizował zadanie wynikające z art. 17 pkt 15 polegające na sprawieniu pogrzebu, w tym osobom bezdomnym.

Ośrodek Pomocy Społecznej w Stargardzie w okresie podlegającym kontroli realizował zadania gminy z zakresu pomocy społecznej poprzez przyznawanie i wypłacanie świadczeń przewidzianych w ustawie o pomocy społecznej oraz świadczenie pracy socjalnej.

W toku czynności kontrolnych stwierdzono następujące uchybienia:

W dokumentacji spraw, zakończonych decyzjami wskazanymi w protokole na str. 15, przyznającymi zasiłki stałe znajdowały się kopie orzeczeń, których nie potwierdzono za zgodność z oryginałem, co uchybiało § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 8 kwietnia 2021 r. w sprawie rodzinnego wywiadu środowiskowego (Dz. U. poz. 893 z późn. zm.) oraz art. 76a § 2b ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572). Stanowisko w tym zakresie przedstawiono w protokole na str. 16 – 17.

W sprawie zakończonej decyzją wskazaną w protokole na str. 15 w pkt 1, przyznającą zasiłek stały, dokumentacja sprawy nie potwierdzała zasadności opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne, stronie postępowania. W wyjaśnieniach potwierdziła Pani zasadność jej opłacenia ww. składki, co wskazano w protokole na str. 17.

W sprawie zakończonej decyzją wskazaną w protokole na str. 15 w pkt 2, przyznającą zasiłek stały, składka na ubezpieczenie zdrowotne została przyznana w sposób

nieprawidłowy, tj. z datą późniejszą niż przyznanie zasiłku stałego. Nie dopełniono również obowiązku Wójta Gminy Stargard, w zakresie niezwłocznego stwierdzenia wygaśnięcia decyzji potwierdzającej prawo do świadczeń opieki zdrowotnej świadczeniobiorcy, wynikającego z art. 54 ust. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 146 z późn. zm.). Ponadto decyzja została zrealizowana przed uprawomocnieniem. Powyższe wskazano w protokole na str. 17. Uchybienia nie miały wpływu na pomoc udzieloną stronie, jednak świadczą o Pani nienależytym nadzorze nad sprawami prowadzonymi przez pracowników Ośrodka.

W sprawie zakończonej decyzją wskazaną w protokole na str. 15 w pkt 3, przyznającą zasiłek stały, pracownik socjalny nie dopełnił obowiązku informacyjnego, wynikającego z art. 119 ust. 1 pkt 3 ustawy o pomocy społecznej, co odzwierciedlono w protokole na str. 18.

W decyzjach administracyjnych wskazanych w protokole na str. 20, przyznających zasiłki celowe w podstawie prawnej ww. decyzji wskazano art. 108 k.p.a. zgodnie, z którym decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. Jednakże rzucone decyzje, w treści rozstrzygnięć, nie nadawały stronom postępowań uprawnienia do natychmiastowej realizacji decyzji. Nie odzwierciedlały takiej konieczności również w treści uzasadnień. Stanowisko w tym zakresie przedstawiono w treści niniejszego protokołu na str. 22 -23. Z uwagi na to, że uchybienie nie miało wpływu na udzieloną pomoc, pouczoano Panią w zakresie stosowania art. 108 k.p.a. W związku z tym odstępuję od wydania zalecenia w tym zakresie.

Ponadto w sprawie zakończonej decyzją przyznającą zasiłek celowy, wskazaną w protokole na str. 20 w pkt 1, pracownik socjalny nie podejmował działań na rzecz jednego z dorosłych członków rodziny, co było sprzeczne z art. 119 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 4 ustawy o pomocy społecznej;

Natomiast w sprawie zakończonej decyzją przyznającą zasiłek celowy, wskazaną w protokole na str. 20 w pkt 2, w dokumentacji nie odzwierciedlono działań aktywizujących na rzecz osoby korzystającej z pomocy społecznej. W dokumentacji sprawy nie odzwierciedlono również, rzetelnie, wszystkich informacji o zasobach

finansowych i niefinansowych rodziny, trudno więc było stwierdzić, czy przyznana pomoc była adekwatna do potrzeb, co odzwierciedlono w protokole na str. 20 – 21. Prócz tego w sprawie zakończonej decyzją wskazaną w protokole na str. 20 w pkt 3, zasiłek celowy przyznano jako refundację kosztów poniesionych przed przyznaniem pomocy, co uchybiało art. 2 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej. Dodatkowo brakowało zaświadczenia lekarskiego, potwierdzającego, że wykupione leki były niezbędne dla ratowania zdrowia lub życia strony postępowania, co było sprzeczne z art. 4 ustawy o pomocy społecznej. Stanowisko w powyższych zakresach odzwierciedlono w protokole na str. 21.

Decyzje wskazane w treści protokołu na str. 27 w pkt 1 – 6, w treści podstawy prawnej posiadały art. 108 k.p.a. Jednakże rzeczony decyzje w treści rozstrzygnięć nie nadawały stronom postępowań uprawnienia do natychmiastowej realizacji decyzji oraz nie odzwierciedlały takiej konieczności w treści uzasadnień. Stanowisko w tym zakresie przedstawiono w treści niniejszego protokołu na str. 22 -23. Z uwagi na to, że uchybienie nie miało wpływu na udzieloną pomoc, pouczono Panią w zakresie stosowania art. 108 k.p.a. W związku z tym odstępuję od wydania zalecenia w tym zakresie.

We wszystkich wskazanych w treści protokołu na str. 30 decyzjach administracyjnych, przyznających usługę opiekuńczą w treści podstawy prawnej posiadały art. 108 k.p.a. Jednakże rzeczony decyzje w treści rozstrzygnięć nie nadawały stronom postępowań uprawnienia do natychmiastowej realizacji decyzji oraz nie odzwierciedlały takiej konieczności w treści uzasadnień. Stanowisko w tym zakresie przedstawiono w treści niniejszego protokołu na str. 22 -23.

Ustalono również, że nie dokumentowano uzgodnień z klientem, dotyczących wymiaru i zakresu usług opiekuńczych. Potrzeby i oczekiwania zgłoszone podczas wywiadu środowiskowego i określane w kwestionariuszu rodzinnego wywiadu środowiskowego odzwierciedlano nieprecyzyjnie, w formie bardzo ogólnych zapisów. Brakowało również informacji uzasadniających przyznanie usług opiekuńczych w wymiarze i zakresie, określanym w decyzjach administracyjnych. Dodatkowo, decyzje nieprecyzyjnie wskazywały okres, na jaki zostały przyznane usługi opiekuńcze, co było sprzeczne z art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a.

Ponadto stwierdzono, że w dokumentacji badanych spraw znajdowały się kopie orzeczeń, których nie potwierdzono za zgodność z oryginałem. Stanowisko w tym zakresie przedstawiono w treści protokołu na str. 16 - 17.

Dodatkowo w decyzji wskazanej w protokole na str. 30 pkt 1 odpłatność za usługi opiekuńcze była ustalona na podstawie dochodu strony z miesiąca, w którym złożyła wniosek o pomoc, co jest sprzeczne z art. 8 ust. 3 u.p.s. Uchybienie nie miało wpływu na wysokość opłaty za świadczone usługi opiekuńczych i pouczono Panią o prawidłowym sposobie ustalania dochodu. Stanowisko w tym zakresie wyrażono w treści protokołu na str. 30. W związku z powyższym odstępuję od wydania zalecenia w tym zakresie.

We wszystkich decyzjach administracyjnych wskazanych w protokole na str. 32, w decyzjach administracyjnych, ustalających odpłatność za pobyt w domu pomocy społecznej nie wskazano kwoty odpłatności ponoszonej przez Gminę Stargard za pobyt osób skierowanych do domu pomocy społecznej. uchybienie nie miało wpływu na pomoc udzieloną klientowi, pouczono więc Panią o zasadności zawierania tej informacji w decyzjach administracyjnych. W związku z powyższym odstępuje od wydania zalecenia pokontrolnego w tym zakresie.

Dodatkowo w sprawie zakończonej decyzją wskazaną w protokole na str. 32, w pkt 1 rzeczywista data wpływu wniosku o pomoc była różna od daty wskazanej w treści decyzji. Przedłożyła Pani wyjaśnienie, które przyjęto. Jednocześnie udzielono pouczenia w zakresie rejestrowania wniosków, odebranych od klienta podczas wywiadu środowiskowego. Uchybienie nie miało wpływu na udzieloną pomoc, odstępuję więc od wydania zalecenia w tym zakresie.

Ponadto w decyzji wskazanej w protokole na str. 32, w pkt 4 błędnie ustalono odpłatność za pobyt w domu pomocy społecznej za miesiąc listopad 2022 r. (tj. do dochodu uzyskanego w październiku 2022 r. doliczono dochód za 4 dni września 2022 r.). Powyższe miało wpływ na wysokość odpłatności ponoszonej przez stronę za pobyt w ww. placówce. Jednak z uwagi na to, że w kolejnych miesiącach tą samą decyzją odpłatność za pobyt w DPS była ustalona prawidłowo, a w dniu kontroli decyzja nie funkcjonowała już w obrocie prawnym, odstępuję od wydania zalecenia w zakresie skorygowania wysokości odpłatności z dom pomocy społecznej.

Natomiast w sprawie zakończonej decyzją wskazaną w protokole na str. 32 w pkt 5, zmieniającą odpłatność za DPS, dokonano nieuprawnionej modyfikacji dokumentu (kwestionariusza rodzinnego wywiadu środowiskowego) sporządzonego przez

pracownika socjalnego Domu Pomocy Społecznej „Dom z sercem” w Trzcińsku.

Uchybienie nie miało wpływu na udzieloną pomoc. Udzielono Pani również pouczenia w zakresie planowania pomocy przyznawanej na podstawie dokumentacji wytworzonej przez inne ośrodki pomocy społecznej. W związku z powyższym odstępuję od wydania zalecenia w tym zakresie.

W dokumentacji sprawy zakończonej decyzją wskazaną w protokole na str. 32 w pkt 6 brakowało oświadczenia o stanie majątkowym, co było sprzeczne z art. 107 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej. Złożyła Pani pisemne wyjaśnienie w tym zakresie, które przyjęto. W związku z powyższym odstępuję od wydania zalecenia w tym zakresie.

Wszystkie decyzje wskazane w protokole na str. 35, przyznające pomoc w formie schronienia tymczasowego w treści podstawy prawnej posiadały art. 108 k.p.a.

Jednakże rzeczony decyzje w treści rozstrzygnięć nie nadawały stronom postępowań uprawnienia do natychmiastowej realizacji decyzji i nie odzwierciedlały takiej konieczności w treści uzasadnień oraz dokumentacji spraw. Stanowisko w tym zakresie przedstawiono w treści protokołu na str. 22 - 23.

Rozstrzygnięcia decyzji przyznawały pomoc w formie skierowania do Stowarzyszenia Ludzi Bezdomnych i Samotnych Matek z Dziećmi, zamiast rozstrzygnięcia o udzieleniu schronienia przez przyznanie tymczasowego schronienia w określonej formie. Były więc nieprecyzyjne, co było sprzeczne z art. 48a ustawy o pomocy społecznej, zgodnie z którym udzielenie schronienia następuje przez przyznanie w noclegowni, schronisku dla osób bezdomnych albo schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi. Powyższe wskazano w protokole na str. 35 – 36 Należy nadmienić, że nie wypełniało to również zasady określonej w art. 107 pkt 5 k.p.a., zgodnie z którą rozstrzygnięcia sprawy nie można domniemywać ani wyprowadzać z treści uzasadnienia decyzji, albowiem powinno być ono wyrażone *expressis verbis* w osnowie (sentencji) decyzji, musi być ono jednoznaczne i nie budzić jakichkolwiek wątpliwości. Wypełnienie przez organ dyspozycji art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a. nastąpi tylko i wyłącznie wtedy, gdy rozstrzygnięcie to zostanie sformułowane w sposób kategoryczny co do zawartego tam władczego uregulowania przez organ sytuacji prawnej strony (Wyrok NSA z 16.07.2024 r., III OSK 88/23).

Dodatkowo, w rzeczonych decyzjach, odpłatność za pobyt w miejscu schronienia tymczasowego określona była jako kwota zwrotu, co było sprzeczne z art. 97 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej zgodnie, z którym Ośrodek ustala opłatę za pobyt w ośrodkach wsparcia, jakim niewątpliwie jest schronisko dla osób bezdomnych.

We wszystkich badanych sprawach (dotyczy wszystkich świadczeń), w kwestionariuszach wywiadów środowiskowych znajdowała się pieczęć Ośrodka, która nie spełnia określonych wymogów. Zgodnie z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 8 kwietnia 2021 r. w sprawie rodzinnego wywiadu środowiskowego (Dz. U. poz. 893 z późn. zm.), kwestionariusze powinny być opatrzone pieczęcią lub nadrukiem zawierającym: nazwę, adres, NIP lub REGON jednostki organizacyjnej pomocy społecznej lub podmiotu udzielającego świadczeń zdrowotnych. Z uwagi na to, że uchybienie nie miało wpływu na pomoc udzieloną klientom Ośrodka, pouczoano Panią o konieczności oznaczania jednostki organizacyjnej pomocy społecznej numerem NIP lub Regon, na wszystkich kwestionariuszach wywiadów środowiskowych. W związku z powyższym odstępuję od wydania zalecenia w tym zakresie.

We wszystkich badanych sprawach (dotyczy wszystkich świadczeń), jako organ wydający decyzję wskazały Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, zamiast Wójta Gminy Stargard. Stanowisko w tym zakresie przedstawiono w treści protokołu na str. 15 – 16.

Praca socjalna była świadczona na rzecz poprawy funkcjonowania osób i rodzin w ich środowisku społecznym, a działania podejmowane przez pracowników socjalnych były dokumentowane. W celu aktywizacji zawodowej i integracji społecznej oraz przeciwdziałaniu wykluczeniu społecznemu pracownicy socjalni zawierali z kontrakty socjalne, które zostały prawidłowo sporządzone i realizowane.

Uchybienia i nieprawidłowości stwierdzone w treści protokołu, wynikały z pomyłek, braku rzetelności osób prowadzących sprawę oraz z niewystarczającego nadzoru Kierownika Ośrodka. Za stwierdzone uchybienia i nieprawidłowości odpowiedzialny jest Dyrektor Ośrodka Pomocy Społecznej w Stargardzie.

W odniesieniu do wskazanych uchybień i nieprawidłowości niemających wpływu na przyznanie świadczenia, jak również wobec nieprawidłowości, której nie oceniono z uwagi na wygaśnięcie decyzji, udzielono Pani instruktażu podczas kontroli, w związku z czym nie sformułowano zaleceń.

W związku z powyższym na podstawie art. 128 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej
zalecam:

jako zalecenia zwykłe:

w obszarze pomoc dla klienta

1. podjęcie działań zapewniających udzielanie tymczasowego schronienia osobom bezdomnym we wszystkich formach, zgodnie z art. 48a ust 1 i 4 w związku z art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy o pomocy społecznej,

termin realizacji zalecenia: niezwłocznie po otrzymaniu zaleceń pokontrolnych w trybie ciągłym

w obszarze decyzji

1. sporządzanie decyzji administracyjnych, zgodnie z zasadami określonymi w art. 107 § 1 k.p.a.
2. właściwe konstruowanie rozstrzygnięcia w decyzjach przyznających usługi opiekuńcze, tak aby było sformułowane precyzyjnie, bez nieścisłości i możliwości różnej interpretacji oraz wyczerpywało cechy rozstrzygnięcia decyzji administracyjnej określonych w art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a.,
3. wydawanie decyzji administracyjnych przed zaspokojeniem potrzeb, zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej,
4. udzielanie pomocy w formie schronienia tymczasowego określonego z art. 48a ust. 1 zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej,

termin realizacji ww. zaleceń: niezwłocznie po otrzymaniu zaleceń pokontrolnych w trybie ciągłym

w obszarze procedur

1. odzwierciedlanie w dokumentacji spraw podejmowania działań określonych w art. 119 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 4 ustawy o pomocy społecznej oraz działań aktywizujących na rzecz wszystkich osób w rodzinie, w celu umożliwienia przezwycięzania trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości oraz
2. rzetelne kompletowanie i sporządzanie dokumentacji, w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej, zgodnie z art. 76a § 2b k.p.a. oraz § 11 ust. 1 rozporządzenia w sprawie rodzinnego wywiadu środowiskowego oraz wzmożony nadzór nad prawidłowością zapisów dokumentacji przed wydaniem decyzji administracyjnej,

termin realizacji ww. zaleceń: niezwłocznie po otrzymaniu zaleceń pokontrolnych w trybie ciągłym.

w obszarze dokumentów programowych

1. podjęcie działań zmierzających do ustalenia, w drodze uchwały Rady Gminy w Stargardzie, szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia, zgodnie z art. 97 ustawy o pomocy społecznej, tj. w odniesieniu do dochodów klientów,

termin realizacji ww. zaleceń: niezwłocznie po otrzymaniu zaleceń pokontrolnych.

Jednocześnie informuję, że zasadnym jest zwiększenie nadzoru Kierownika Ośrodka nad wszystkimi etapami prowadzonych postępowań administracyjnych, w ramach realizacji zadań z zakresu pomocy społecznej, należących do Gminy Stargard.

Zgodnie z art. 128 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej jednostka kontrolowana, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zaleceń pokontrolnych, może zgłosić do nich pisemne zastrzeżenia.

Proszę o przekazanie informacji o sposobie realizacji powyższych zaleceń w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia.

Z upoważnienia Wojewody Zachodniopomorskiego

Dawid Krystek

II Wicewojewoda Zachodniopomorski

Do wiadomości:

Pani Partycja Gross

Wójt Gminy Stargard